

OBHÁJI POSLANEC MIROSLAV BEBLAVÝ NADOBUDNUTIE SVOJHO MAJETKU A ČESTNOSŤ SVOJEJ POLITIKY, ABY MOHOL I NAĎALEJ HOVORIŤ O „ČISTOTE VEREJNÉHO ŽIVOTA?“ HARABIN CHCE POZNAŤ PRAVDU.

Sudca versus politici

Predseda Najvyššieho súdu SR dodržal slovo a podal v slovenskom parlamente podnet na preskúmanie majetku poslanca Miroslava Beblavého (SDKÚ-DS), ktorý je predsedom Výboru NR SR pre nezlučiteľnosť funkcií. Očakáva sa, že čoskoro podá aj podnety na preskúmanie majetku ďalších politikov - Zsolta Simona, Ivana Mikloša a Daniela Lipšica.

Štefan Harabin má podozrenie, že poslanec M. Beblavý nadobudol svoj majetok netransparentne. Svoje podanie odôvodňuje nasledujúcimi argumentami:

Bod 1 - prípad prvého domu a honorárov

Po opakovaných medializovaných vystúpeniach Miroslava Beblavého, v ktorých horlil za transparentnosť majetkových pomerov verejných funkcionárov, som si spomenul na modifikované staré ľudové porekadlo: „Zlodej kričí - chyťte údajného zlodeja“. A vzápätí sa vynorila

Pripravili: Dimenzie
Foto: archív Dimenzie

(3.časť)

otázka, či to tak nie je práve v prípade poslanca Beblavého. Z webovej adresy Politika open som zistil údaje, ktoré sú pozoruhodné a hodné dôsledného prešetrenia, pretože sú povrchné, obsahovo nepresvedčivé a spochybňujú pravdivosť poslanca. Oboznámil som sa aj s článkom pod titulkom Transparentní (v týždenníku Plus 7 dní z 29. júla 2005) a rástli nielen moje pochybnosti, ako aj prekvapenie z toho, že sa médiá uspokojili so zmätočnými a neuspokojivými vyjadreniami manželov Beblavých v otázke pôvodu a výšky (hodnoty) ich majetku.

V roku 2002 mal Miroslav Beblavý 25 rokov a bol asi 2 roky po skončení vysokoškolského štúdia. Podľa jeho údajov mal mesačný príjem 66 tisíc Sk (v hrubom asi 80 tisíc Sk!), z čoho je na prvý pohľad zrejmé, že ho nemohol mať z neskoršieho platu poslanca ani z platu štátneho tajomníka. V roku 2002, teda ešte predtým, ako sa stal štátnym zamestnancom, kúpil s manželkou rodinný dom postavený na dvoch parcelách. Zastavaná plocha spolu s nádvorím predstavovala 231 m². Na rekonštrukciu domu si vzali hypotéku 1,5 milióna Sk. Ale od koho a za koľko kúpili dom a dve par-

cely v lukratívnej časti Bratislavy? Poslanec Beblavý uviedol, že dom kúpili za 4 mil. 350 tis. Sk (144 394 eur) - časť peňazí tvorili úspory, zvyšná časť kúpnej ceny sa údajne financovala z predaja manželkinho menšieho bytu v bratislavskom Ružinov, v ktorom bývala ešte za slobodna. Za akú sumu byt predala manželka Miroslava Beblavého však neuviedla.

Dva mesiace pred tým, ako sa Miroslav Beblavý stal štátnym tajomníkom Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, spolu s manželkou prefinancoval kúpu domu, pričom obaja vtedy podľa ich vlastných slov pracovali v mimovládnych organizáciách. Podľa poslanca Beblavého „honoráre za tieto služby boli pomerne vysoké a spolu dosiahli niekoľko miliónov“. Ako boli zdanené a v akej výške bola daň zaplatená? Ktoré to boli mimovládne organizácie? Je pravdou, že tak štedro platili? Ak áno - za čo? A z čoho, respektíve kto financuje aktivity takýchto mimovládnych organizácií? Už v tejto súvislosti sa vynára otázka - čo očakávajú za poskytnuté milióny tieto organizácie? Nejde o „sponzorung“ činnosti - toho času už poslanca Beblavého? Služi po-

Poslanec Miroslav Beblavý (SDKÚ-DS).

tom tento poslanec verejnému záujmu alebo „sponzorovi“? Odpoveď na túto otázku vyžaduje dôsledné preverenie naznačených skutočností, lebo iba tak bude možné vylicit, že poslanec Miroslav Beblavý nekoná v rozpore s čl. 4 ods. 1 a neporušuje čl. 4 ods. 9 písm. b) zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov.

Bod 2 - druhý dom a akcie Palma Tumys

Podobné pochybnosti vznikajú aj v súvislosti s ďalšou nehnuteľnosťou, ktorá je vo výlučnom vlastníctve poslanca Beblavého. Ide o byt s rozlohou 200 m² s terasou a opäť na dvoch parcelách, ktorý nadobudol v roku 2010 ako dar od svojich rodičov, ktorí v byte zároveň bývajú. Nie sú však zodpovedané otázky - odkedy bývajú rodičia poslanca v tomto byte? Kedy, ako a za čo (koľko) ho nadobudli a od koho? Kde bývali rodičia poslanca Beblavého predtým, keď si mohli dovoliť nový byt v takejto lukratívnej časti Bratislavy? Nekúpil si ho poslanec Beblavý a nepreviedol byt len formálne na rodičov, ktorí v byte teraz bývajú?

Na webovej stránke Politika Open v časti „súhrnná hodnota hotovosti, účtov, cenných papierov“,

12 základných otázok

Pre zistenie skutkového stavu Štefan Harabin navrhol, aby Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií postupoval v kauze majetku poslanca Miroslava Beblavého nasledovne:

1. vypočul poslanca Národnej rady Slovenskej republiky Miroslava Beblavého.
2. vypočul manželku poslanca Beblavého pani Emíliu Sičákovú - Beblavú na okolnosti predaja bytu, v ktorom bývala za slobodna.
3. vypočul osobu, ktorá tento byt kúpila od Emílie Sičákovovej - Beblavej.
4. vyžiadal zmluvu o tomto predaji a kúpe.
5. požiadal poslanca Miroslava Beblavého, aby identifikoval mimovládne organizácie, v ktorých pôsobil a ktoré ho honorovali.
6. vypočul zástupcov týchto organizácií, aké aktivity toho času poslanec Beblavý vyvíjal v rámci organizácií, ako a v akej výške ho honorovali.
7. požiadal o predloženie dokladov o vyplatení honorárov vždy s údajom o odvedenej dani.
8. vypočul rodičov (otca) poslanca Beblavého na okolnosti získania bytu s rozlohou 200 m² s parcelami s tým, aby uviedli odkiaľ získali prostriedky na kúpu tohto bytu, na ich majetkové pomery - požiadal o predloženie dokladov o tomto byte.
9. požiadal o predloženie dokladov o predaji ich pôvodného bytu.
10. vypočul osobu, ktorá tento byt od rodičov poslanca Miroslava Beblavého kúpila.
11. vypočul zástupcu (konateľa) firmy Palma - Tumys (alebo jej nástupcu) na počet a hodnotu akcií poslanca Beblavého v tejto spoločnosti (firme), kedy akcie nadobudol a či ich stále vlastní.
12. požiadal Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky o údaje o daňových priznaniach poslanca Beblavého a o zaplatených daniach počnúc rokom predchádzajúcim roku, v ktorom kúpil rodinný dom a parcely č. 14217 a 14218 (LV č. 998).

Štefan Harabin prípadné ďalšie aktuálne dokazovanie ponecháva na zváženie výboru, respektíve jeho spravodajcu. Predpokladá, že predseda Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií poslanec Miroslav Beblavý bude vylúčený z vykonávania úkonov v tejto veci. V prípade, že by to tak nebolo, navrhuje vylúčiť ho z vykonávania úkonov v tejto veci.

poslanec Beblavý uvádza ich súhrnnú hodnotu vo výške 1 000 €. Podľa svojho vyjadrenia vlastní aj 2 000 akcií firmy Palma Tumys. Aká je hodnota týchto akcií? Sú zahrnuté v sume 15 000 €? Ak nie, aký je ich osud? Boli predané? Komu, kedy a za koľko? Bola z toho zaplatená daň, v akej výške a kedy? Pomýlil sa, keď súhrnu hnuťného majetku vyčísľil sumou 65 000 €, keď len hodnota jeho auta je 60 000 €

plus hodnota uvedených 15 000 € je spolu 75 000 €, alebo takéto „presné“ sú aj jeho skoršie údaje?

Podľa čl. 4 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z.z. je verejný funkcionár povinný pri výkone svojej funkcie presadzovať a chrániť verejný záujem. Pri výkone svojej funkcie nesmie verejný funkcionár uprednostniť osobný záujem pred verejným záujmom.

Verejným záujmom je taký záujem, ktorý prináša majetkový prospech alebo iný prospech všetkým občanom. Naopak, osobný záujem je taký záujem, ktorý prináša majetkový prospech verejnemu funkcionárovi alebo jemu blízkym osobám. Pokiaľ verejný funkcionár pri výkone svojej funkcie uprednostní osobný záujem pred verejným záujmom, ide podľa ústavného zákona o rozpor záujmov. Podľa čl. 4 ods. 2 písm. a) ústavného zákona č. 357/2004 Z.z. je verejný funkcionár povinný pri výkone svojej funkcie zdržať sa všetkého, čo môže byť v rozpore s týmto ústavným zákonom a práve preto nesmie využívať svoju funkciu pri

bor Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií vysloví stratu mandátu poslanca Národnej rady Slovenskej republiky (čl. 9 ods. 8).

Vyvodenie zodpovednosti

Ako občan Slovenskej republiky a platiteľ daní som sa oboznámil so skutočnosťami uvedenými v bode I. z listinných dôkazných prostriedkov, ktoré pripájam ako prílohy č. 1 až 3. Na ich základe som presvedčený, že je tu dôvodná obava, že verejný funkcionár - poslanec Miroslav Beblavý už aj len vzhľadom na svoj vek a krátke pôsobenie v mimovládnej organizácii (dosiaľ nespecifikovanej) nenadobudol svoj neprimerane veľký majetok akceptovateľným (legálnym a transparentným) spôsobom. Pokiaľ sa táto skutočnosť preukáže, bude tu dôvodná obava, že menovaný poslanec nepôsobí vo verejnom záujme, nepresadzuje a nechráni tento záujem, ale pôsobí v prospech štedré-

Verejným záujmom je taký záujem, ktorý prináša majetkový prospech alebo iný prospech všetkým občanom.

jej výkone alebo v súvislosti s jej výkonom na získavanie výhod vo svoj prospech a nesmie ani prijímať a získavať výhody v súvislosti s výkonom svojej funkcie.

V prípade, že sa v konaní vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporov záujmov, ktoré začína dňom doručenia tohto podnetu príslušnému orgánu (§ 9 ods. 3), preukáže porušenie uvedeného zákona (čl. 4), respektíve verejný funkcionár - poslanec Miroslav Beblavý nepreukáže (hodnoverným) spôsobom ustanoveným zákonom č. 357/2004 Z.z. pôvod svojho majetku a jeho prírastkov, ktoré vzhľadom na jeho príjmy oznámené podľa čl. 7 ods. 1 písm. d) nemohol dosiahnuť, respektíve nadobudnúť (čl. 9 ods. 8 písm. b), rozhodnutím podľa čl. 9 ods. 6 Vy-

ho pôvodcu svojho majetku, ktorého záujmy presadzuje. Ak je tomu tak, je to v rozpore s jeho mandátom poslanca Národnej rady Slovenskej republiky.

V bode I. tohto návrhu uvedené skutočnosti nie je možné objektívne preukázať bez toho, aby vo veci bolo začaté konanie, lebo až v rámci tohto konania bude možné vykonať šetrenie a zistiť skutkový stav podľa čl. 9 ods. 4, ods. 14 ústavného zákona. Rovnako som presvedčený, že ako občan Slovenskej republiky a platiteľ daní, nemôžem byť ľahostajný k tomu, že prípadné podozrenie o porušovaní ústavného zákona poslancom Národnej rady Slovenskej republiky by zostalo nevyšetrené a nebola by voči verejnému činiteľovi vyvolaná príslušná zodpovednosť. **D**

KAŽDÝ SUDCA MÁ DVOCH ASISTENTOV A SEKRETÁRKU. VŠETKY POJEDNÁVANIA SA NAHRÁVAJÚ NA CD. „AK POROVNÁM PODMIENKY NA KASAČNOM SÚDE V ARMÉNSKU S PODMIENKAMI NA NAJVVYŠŠOM SÚDE SR, MÔŽEME IM IBA TICHO ZÁVIDIEŤ,“ TVRDÍ ŠTEFAN HARABIN.

Pripravili: Dimenzie
Foto: Maroš Foltány

Serž Sargsjan Azatovič, prezident Arménskej republiky, udelil Štefanovi Harabinovi, predsedovi Najvyššieho súdu SR a Súdnej rady SR, najvyššie štátne vyznamenanie, ktoré sa udeľuje výlučne právnikom. Medailu mu odovzdali 11. októbra 2012 počas audiencie u katolíckusa Gregina II., hlavy Arménskej apoštolskej cirkvi.

Štefan Harabin bol v Arménsku už po tretikrát. Na návštevu ho pozval Arman Mkrtumayan Jurievč, predseda Kasačného súdu Arménskej republiky (obdoba Najvyššieho súdu SR), aby sa oboznámil s prácou na niekoľkých súdoch a zúčastnil na medzinárodnej konferencii Demokracia prostredníctvom práva. Zorganizovali ju Ústavný súd Arménskej republiky, Európska komisia, Rada Európy (Benátska komisia) a medzinárodná organizácia Konferencia orgánov ústavnej kon-

Arménske inšpirácie pre slovenskú justíciu

troly v krajinách novej demokracie s významnou podporou Jerevanskej kancelárie Organizácie pre bezpečnosť a spoluprácu v Európe a Jerevanskej kancelárie Organizácie pre spoluprácu s Nemecou spolkovou republikou. Témou konferencie bola spolupráca ústavných súdov a iných inštitúcií zameraná na zabezpečenie výkonu rozhodnutí ústavného súdu.

Priet'ahy v konaní sú neprijateľné

Konferencie sa zúčastnili aj podpredsa Európskeho súdu pre ľudské práva, predsedovia ústavných súdov Arménska, Bulharska, Srbska, Lotyšska, Ukrajiny, Litvy, Tadžikistanu a Kazachstanu a sudcovia ústavných súdov z dvadsiatich krajín. „Aby som čitateľov neunavoval, zhrniem hlavné poslanstvo - vymožitelnosť práva, teda súdnych rozhodnutí v praxi. Na čo má občan v rukách rozhodnutie súdu, ak neexistujú dostatočné mechanizmy na jeho realizáciu v praxi? Vo svojom prejave som sa preto zamerail na otázky súvisiace s vykonateľnosťou rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky, právnou úpra-

vou a trestnou zodpovednosťou v prípade marenia alebo podstatného sťažovania výkonu rozhodnutia ústavného súdu. Pozornosť som venoval aj problematike takzvaných priet'ahov v súdnom konaní. V rámci nej som prítomných oboznámil so slovenskou právnou úpravou, ktorá umožňuje sťažovateľovi obrátiť sa na ústavný súd pred podaním sťažnosti na Európsky súd pre ľudské práva. Táto otázka vyvolala veľký záujem. Podľa slov zahraničných kolegov, priet'ahy v konaní sa stále vyskytujú a sú pre vymožitelnosť práva neakceptovateľné, vyžadujú si razantnejšie riešenia pre ich eliminovanie. Mój celý prejav bude uverejnený v medzinárodnom almanachu z konferencie, ktorý vydá Centrum pre ústavné právo Arménskej republiky a bude distribuovaný do viac ako 60 krajín. Chcem sa poďakovať predsedovi Ústavného súdu Arménskej republiky za vynikajúcu organizáciu,“ povedal nám po návrate Štefan Harabin.

Neexistujú vnútorné vojny medzi sudcami

Arménske súdnictvo úzko spolupracuje s Európskou úniou, ktorá

financuje viaceré projekty, okrem iného na zlepšenie informovanosti o činnosti jednotlivých súdov. Zaujímalo nás, ako pán Harabin hodnotí súčasnú úroveň arménskej justície a v čom môže byť príkladom aj pre slovenskú justíciu. „To, čo sa im podarilo za posledných šesť rokov, napriek hospodárskej kríze, ma posadilo. Všetka česká predsedovi Kasačného súdu Arménskej republiky! Po prvé, stabilizoval príjem sudcov po vzore USA, kde sú plat a zabezpečenie sudcov prvým pilierom v boji proti korupcii v justícii. Po druhé, vytvoril podmienky pre prácu sudcov. V Arménsku má každý sudca (aj na okresnom súde) dvoch asistentov a sekretárku. Počítačové vybavenie je samozrejmosťou. Na arménsky súdoch sa všetky pojednávania nahrávajú na CD, ktoré je súčasťou spisu. Neprepisujú všetko, majú stručný záznam z pojednávania. Majú kvalitnú techniku a od sudcov sa vyžaduje práca - teda rozhodovanie. Pozerajú na kvalitu - koľko vecí sudcovi súd vyššieho stupňa potvrdí a koľko mu pre nesprávnosť vráti. Na základe uvedených kritérií hodnotia sudcov a jednotlivé súdy. Výsledky sú zverejňované a jednotliví sudcovia sú oceňovaní. Neexistujú žiadne vnútorné vojny, sudcovia sa výlučne sústreďujú na svoju prácu. A to je opäť zásluha predsedu Mkrtumyana, pretože pracujú v dôstojných priestoroch. Stabilná je aj legislatíva, takže splňajú všetky štandardy

Zľava predseda Najvyššieho súdu SR Štefan Harabin, katolíkus Garegina II., hlava Arménskej apoštolskej cirkvi a Arman Mkrtumyan Jurievič, predseda Kasačného súdu Arménskej republiky.

Rady Európy a EÚ. Dovolím si povedať, že takúto úroveň justície nemajú ani niektoré krajiny EÚ. Ak porovnáme podmienky na kasačnom súde v Arménsku s podmienkami na Najvyššom súde SR, môžeme im iba ticho závidieť. “

Genocída Arménov a Rímsky štatút

Š. Harabin sa so svojim arménskym partnerom Armanom Mkrtumyanom Jurievičom zúčastnil aj na pietnom akte v Cicarnakaberte, ktorou si uctili obeť genocídy státisícov Arménov počas I. svetovej vojny žijúcich v Osmanskej ríši. Slovensko túto genocídu považuje za zločin proti ľudskosti a jej spochybňovanie klasifikuje ako trestný čin, podobne ako popieranie holokaustu. Aj keď si Š. Harabin v minulosti ako verejný činiteľ opakovane uctil aj pamiatku obeť holokaustu na rôznych pietnych miestach zločinov nacizmu, obeť 2. svetovej vojny a iných zločinov proti ľudskosti, na Slovensku sa opäť rozptýla diskusia o tom, či je alebo nie je popieranie genocídy Arménov trestným činom. Aká je pravda o novele Trestného zákona z roku 2009 v tej

to otázke? Platí či neplatí paragraf 424a, je vágny alebo jednoznačný, potrebuje ďalšiu novelu? „Nechcem vyvolávať žiadne vášne. Základom všetkého je diskusia v mierovom prostredí. Osobne mám dobré vzťahy aj s predstaviteľmi justície Azerbajdžanu a ďalších arménskych susedov. Môj názor je, že slovenský trestný zákon postihuje každú genocídu, teda aj tú, ktorú 30. novembra 2004 uznal slovenský parlament: „Národná rada Slovenskej republiky uznáva genocídu Arménov v roku 1915, pri ktorej zahynuli státisíce Arménov žijúcich v Osmanskej ríši a považuje tento čin za zločin proti ľudskosti. Potom je tu Trestný zákon, konkrétne paragraf 424 a,

sa, že niekto môže mať iný. Rešpektujem to. Arméni nechcú žiadnu pomstu voči nikomu ani nikoho neobviňujú. Len si uctievať pietnu pamiatku svojich blízkych. Osmanská ríša neexistuje, hlavní vinníci boli potrestaní už za života a nežijú. Mal som možnosť vidieť dobové noviny vo Francúzsku, kde vtedy nikto nespochybňoval vraždenie civilistov. Okrem iných dôkazov je tu aj kniha českého orientálneho cestovateľa Karla Hansu z roku 1923 pod názvom Hrízy východu. Sú tam fotografie, ale iba pre silné žalúdky. Osobne si myslím, že ak by si svetové veľmoci uvedomili v tom čase čo sa deje, nemusel to mať Hitler také „jednoduché“ pri vraždení iných ná-

„Na čo má občan v rukách rozhodnutie súdu, ak neexistujú dostatočné mechanizmy na jeho realizáciu v praxi?“

ktorý som predkladal do vlády, kde sa zákon okrem iného odvoláva na Rímsky štatút, na jeho ustanovenia. V Rímskom štatúte je jednoznačná definícia genocídy. Treba niečo dodať? Nemusíte byť ani právnik, stačí vedieť čítať a sám viete, kde je pravda. Žijeme v slobodnom svete, je to môj právny názor, nehádam

rodov. Nejde mi o vyvolávanie nejakých nálad proti niekomu. Arméni chcú žiť v mieri a o to by sa mali veľmoci snažiť, lebo mier je základ rozvíjania každej spoločnosti. Vojna iba ničí a ešte nikdy neprinesla nič dobré - iba tragédiu národom. Politici by mali rokovať a nie vyvolávať vášne.“ **D**